

BELGISCHE KAMER VAN  
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

---

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS  
DE BELGIQUE

---

## Handelingen

## Annales

INTEGRAAL VERSLAG  
VAN DE OPENBARE VERGADERING VAN DE

COMPTE RENDU INTÉGRAL  
DE LA RÉUNION PUBLIQUE DE LA

COMMISSIE VOOR HET **B**EDRIJFSLEVEN,  
HET **W**ETENSCHAPSBELEID,  
HET **O**NDERWIJS,  
DE **N**ATIONALE WETENSCHAPPELIJKE  
EN CULTURELE INSTELLINGEN,  
DE **M**IDDENSTAND  
EN DE **L**ANDBOUW

COMMISSION DE L'**E**CONOMIE,  
DE LA **P**OLITIQUE SCIENTIFIQUE,  
DE L'**E**DUCTION,  
DES **I**NSTITUTIONS SCIENTIFIQUES  
ET CULTURELLES NATIONALES,  
DES **C**LASSES MOYENNES  
ET DE L'**A**GRICULTURE

VAN

DU

**21-03-2000**

**21-03-2000**

|              |   |                                                                                                        |
|--------------|---|--------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| AGALEV-ECOLO | : | Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales                    |
| CVP          | : | Christelijke Volkspartij                                                                               |
| FN           | : | Front National                                                                                         |
| PRL FDF MCC  | : | Parti Réformateur libéral - Front démocratique francophone - Mouvement des Citoyens pour le Changement |
| PS           | : | Parti socialiste                                                                                       |
| PSC          | : | Parti social chrétien                                                                                  |
| SP           | : | Socialistische Partij                                                                                  |
| VLAAMS BLOK  | : | Vlaams Blok                                                                                            |
| VLD          | : | Vlaamse Liberalen en Democraten                                                                        |
| VU&ID        | : | Volksunie&ID21                                                                                         |

*Afkortingen bij de nummering van de publicaties :*

DOC 50 0000/000 : Parlementair Document van de 50e zittingsperiode +  
het nummer en het volgnummer  
QRVA : Schriftelijke Vragen en Antwoorden  
HA : Handelingen (Integraal Verslag)  
BV : Beknopt Verslag  
PLEN : Plenumvergadering  
COM : Commissievergadering

*Abréviations dans la numérotation des publications :*

DOC 50 0000/000 : Document parlementaire de la 50e  
législature, suivi du n° et du n° consécutif  
QRVA : Questions et Réponses écrites  
HA : Annales (Compte Rendu Intégral)  
CRA : Compte Rendu Analytique  
PLEN : Séance plénière  
COM : Réunion de commission

*Officiële publicaties uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers*  
Bestellingen :  
Natieplein 2  
1008 Brussel  
Tel. : 02/549 81 60  
Fax : 02/549 82 74  
www.deKamer.be  
e-mail : alg.zaken@deKamer.be

*Publications officielles éditées par la Chambre des représentants*  
Commandes :  
Place de la Nation 2  
1008 Bruxelles  
Tél. : 02/549 81 60  
Fax : 02/549 82 74  
www.laChambre.be  
e-mail : aff.generales@laChambre.be

## Inhoud

### Dinsdag 21 maart 2000

COMMISSIE VOOR HET BEDRIJFSLEVEN, HET WETENSCHAPSBELEID, HET ONDERWIJS, DE NATIONALE WETENSCHAPPELIJKE EN CULTURELE INSTELLINGEN, DE MIDDENSTAND EN DE LANDBOUW - COM 152

Samengevoegde interpellatie en mondelinge vraag van :

- mevrouw Frieda Brepoels tot de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek over "de personeelsomkadering van het Rijksarchief" (nr. 300)

- mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek over "de veiligheid en huisvesting van de Rijksarchieven" (nr. 1257)

*sprekers* : **Frieda Brepoels**, voorzitter van de VU&ID-fractie, **Rudy Demotte**, minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, **Simonne Creyf**

Mondelinge vraag van de heer Jean-Pierre Viseur aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek over "de gevolgen voor de Belgische chocolade na de beslissing van het Europees Parlement" (nr. 1362)

*sprekers* : **Jean-Pierre Viseur**, **Rudy Demotte**, minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek

Samengevoegde interpellaties van :

- mevrouw Joëlle Milquet tot de eerste minister over "de toepassing van de wetten van 30 juli 1963 en 4 augustus 1963 houdende taalregeling in het onderwijs en over de aanwijzing van taalinspecteurs" (nr. 288)

- de heer Olivier Maingain tot de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties en tot de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek over "de wederinvoering van de taalinspectie in het onderwijs" (nr. 291)

- de heer Francis Van den Eynde tot de eerste minister over "de aanstelling van taalinspecteurs voor de Franstalige scholen in de Vlaamse randgemeenten" (nr. 307)

(Het antwoord werd verstrekt door de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek)

*sprekers* : **Joëlle Milquet**, **Olivier Maingain**, **Francis Van den Eynde**, **Rudy Demotte**, minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, **Roger Bouteica**

Moties

## Sommaire

### Mardi 21 mars 2000

COMMISSION DE L'ÉCONOMIE, DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE, DE L'ÉDUCATION, DES INSTITUTIONS SCIENTIFIQUES ET CULTURELLES NATIONALES, DES CLASSES MOYENNES ET DE L'AGRICULTURE COM 152

Interpellation et question orale jointes de :

- Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique sur "le cadre du personnel des Archives du Royaume" (n° 300)

- Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique sur "la sécurité et les locaux des Archives du Royaume" (n° 1257)

*orateurs* : **Frieda Brepoels**, présidente du groupe VU&ID, **Rudy Demotte**, ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, **Simonne Creyf**

Question orale de M. Jean-Pierre Viseur au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique sur "le chocolat belge après le vote au Parlement européen" (n° 1362)

*orateurs* : **Jean-Pierre Viseur**, **Rudy Demotte**, ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique

Interpellations jointes de :

- Mme Joëlle Milquet au premier ministre sur "l'application des lois du 30 juillet 1963 et du 4 août 1963 concernant le régime linguistique dans l'enseignement et sur la désignation d'inspecteurs linguistiques" (n° 288)

- M. Olivier Maingain au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques et au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique sur "le rétablissement de l'inspection linguistique dans l'enseignement" (n° 291)

- M. Francis Van den Eynde au premier ministre sur "la désignation d'inspecteurs linguistiques pour les écoles francophones des communes flamandes de la périphérie de Bruxelles" (n° 307)

(La réponse a été donnée par le ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique)

*orateurs* : **Joëlle Milquet**, **Olivier Maingain**, **Francis Van den Eynde**, **Rudy Demotte**, ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, **Roger Bouteica**

Motions



COMMISSION DE L'ÉCONOMIE,  
DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE,  
DE L'ÉDUCATION, DES INSTITUTIONS  
SCIENTIFIQUES ET CULTURELLES  
NATIONALES, DES CLASSES MOYENNES  
ET DE L'AGRICULTURE

RÉUNION PUBLIQUE DU  
MARDI 21 MARS 2000

COMMISSIE VOOR HET BEDRIJFSLEVEN,  
HET WETENSCHAPSBELEID,  
HET ONDERWIJS, DE NATIONALE  
WETENSCHAPPELIJKE EN CULTURELE  
INSTELLINGEN, DE MIDDENSTAND  
EN DE LANDBOUW

OPENBARE VERGADERING VAN  
DINSDAG 21 MAART 2000

De vergadering wordt geopend om 14.05 uur door de heer **Jos Ansoms**, voorzitter.

La réunion est ouverte à 14.05 heures par M. **Jos Ansoms**, président.

**Ordre des travaux**

**Regeling van de werkzaamheden**

L'interpellation n° 321 de M. Jean-Pol Poncelet est retirée.

**Samengevoegde interpellatie en mondelinge vraag van :**

- mevrouw Frieda Brepoels tot de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek over "de personeelsomkadering van het Rijksarchief" (nr. 300)
- mevrouw Frieda Brepoels aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek over "de veiligheid en huisvesting van de Rijksarchieven" (nr. 1257)

**Interpellation et question orale jointes de :**

- Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique sur "le cadre du personnel des Archives du Royaume" (n° 300)
- Mme Frieda Brepoels au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique sur "la sécurité et les locaux des Archives du Royaume" (n° 1257)

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik heb mijn vragen in verband met de problematiek van het personeelskader van het Rijksarchief alsook over de gebouwen inderdaad opgesplitst. De problematiek van de personeelsomkade-

ring is reeds aan bod gekomen zowel via een vraag in de plenaire vergadering van mijzelf als via een vraag van enkele collega's in deze commissie en dit naar aanleiding van de zaterdagsluiting van sommige Rijksarchieven. Vandaag zou ik aan de minister een aantal zeer concrete vragen willen stellen over de stand van zaken in verband met de opvulling van het nieuwe personeelskader en de wijze waarop dit zal gebeuren. Omwille van een drietal te onderscheiden statuten en personeelsgroepen sleept de personeelsproblematiek reeds jaren aan. Voor een aantal tijdelijke en bijzondere taken werd het personeelskader onder meer opgebouwd met gedetacheerden van het officieel onderwijs en er is de overname van de RMT geweest.

Artikel 33 van de wet van 22 maart 1999 zegt dat mensen met een tijdelijke aanstelling nog 3 jaren mogen blijven. Deze mensen worden dus in zekere mate door deze wet beschermd. Concreet wil ik dan ook aan de minister vragen hoe hij de opname van deze 3 verschillende personeelsstatuten ziet in het huidige kader. Voor de gedetacheerden van het onderwijs zou er een oplossing kunnen komen door hun detachering te beëindigen en hen in de personeelsformatie op te nemen. Wanneer en hoe zal dit gebeuren ? Voor de tijdelijke en bijzondere opdrachten meen ik dat er via de normale reglementering een examen moet worden georganiseerd. Wanneer zal dit gebeuren ?

Wat de overname van het RMT-personeel of een deel ervan betreft, gaat het om mensen met een zeer laag opleidingsniveau. Wat gaat de minister hiermee doen ? De minister heeft reeds twee maanden geleden aangegeven dat hij op korte termijn het personeelskader wenste in te vullen. Na twee maanden had ik graag

## Frieda Brepoels

vernomen wat er gedurende de laatste 6 maanden gebeurd is. Graag had ik concrete informatie over de termijn waarin deze personeelsomkadering zal worden gerealiseerd.

Ik stel vast dat het Rijksarchief onder de bevoegdheid van de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek valt en tevens van een aantal wetenschappelijke instellingen, die nogal eens met elkaar worden vergeleken wat de personeelsformatie betreft. In de loop der jaren heeft het Rijksarchief vier departementshoofden verloren, dit in tegenstelling tot de andere wetenschappelijke instellingen. Reeds in 1966 was het kader voor het wetenschappelijk personeel iets uitgebreider dan het huidige kader, alhoewel er in de tussenperiodes op drie verschillende plaatsen nieuwe Rijksarchieven werden geopend, meer bepaald in Eupen, Louvain-la-Neuve en Leuven.

Ik had dan ook graag van de minister vernomen hoe precies dat verschil tussen het aantal departementshoofden en afdelingshoofden in het Rijksarchief en de andere wetenschappelijke instellingen wordt verklaard.

Welke redenen worden opgegeven voor de verschillen tussen bijvoorbeeld de Koninklijke Bibliotheek en het Rijksarchief, die toch ongeveer gelijkaardige taken hebben ?

De minister heeft in zijn antwoord 2 maanden geleden aan collega Creyf en collega Lano erop gewezen dat de Interministeriële Commissie voor het Wetenschappelijk Beleid een gunstig advies had geformuleerd over die personeelsformatie. Ik had dan ook graag concreet vernomen - want de minister verwees naar een aantal administratieve elementen - welke argumentatie precies de commissie gebruikt heeft om het voorstel van de Wetenschappelijke Raad van het Rijksarchief, die normaal advies uitbrengt over dergelijke aangelegenheden, niet in aanmerking te nemen. Ik zou daar graag heel concreet een antwoord op hebben, waarin de minister het voorstel van de Wetenschappelijke Raad in feite per onderdeel even uit de doeken doet. In het voorstel van de Wetenschappelijke Raad was er sprake van personeel 2+ zoals men dat noemt, het niveau A1-opleiding in feite, regenten of onderwijzers die toch een belangrijk aantal functies moeten uitoefenen. Ik denk aan de publieke dienstverlening en het ontsluiten van hedendaagse archieven, maar ook heel wat vertaalwerk. Ik denk dat dit een heel belangrijke categorie personeel is voor de goede werking van de administratie. Die functie bestaat ook in de andere wetenschappelijke instellingen. Mijn vraag is dan ook concreet waarom het Rijksarchief deze categorie niet gekregen heeft.

Mijnheer de minister, u kent het Rijksarchief van Doornik zeer goed en ik heb het even vergeleken met dat van Hasselt wat de personeelssituatie betreft. Ik kon even-

goed een ander voorbeeld genomen hebben, maar het is altijd interessant te spreken over archieven of instellingen die men zelf kent. Hoe ziet de personeelssituatie eruit in deze twee archieven ? Ik stel als voorafgaandelijke opmerking toch vast dat er in Limburg maar 1 Rijksarchief is, in Luik en in Oost-Vlaanderen 3 en in Henegouwen 2. Ik denk dat het ook duidelijk is dat het personeel in Hasselt, in het enige Rijksarchief in Limburg, meer werk heeft dan het personeel van het Rijksarchief in Doornik omdat de gebiedsomschrijving groter is en een volledige provincie omhelst. Werd bij de personeelsverdeling hiermee rekening gehouden ? Welke zijn de taken van het wetenschappelijk en ook van het technisch personeel ? Ik denk dat het onderhoudspersoneel hier even buiten beschouwing moet worden gelaten.

Ik beschouw dan even de situatie vlak over de grens - ik ken het Rijksarchief van Maastricht nogal goed, ook via persoonlijke contacten -, in Nederland en Frankrijk. Het Rijksarchief in Maastricht en de Archives Départementales du Nord in Rijsel beschikken over een totaal andere personeelsbezetting. Als u de cijfers hebt, kan u ze best even ter vergelijking raadplegen.

Ik had ook een vraag aan de minister in verband met zijn visie over de basisprincipes die het Rijksarchief hanteert in het kader van de publieke dienstverlening. We hadden het daar al even over op het ogenblik dat werd medegedeeld dat de Rijksarchieven op zaterdag zouden gesloten zijn. Op dat ogenblik werd er ook gesteld dat de veiligheid van personen en goederen in het gedrang kwam.

Ik zou graag van u vernemen welke criteria hiervoor worden gevolgd en hoe die in het Rijksarchief worden toegepast. Hoe wordt de normale werking van de Rijksarchieven vanuit die publieke dienstverlening georganiseerd ? Als ik de verschillende provinciale archieven vergelijk, merk ik dat er in Limburg voor het niet-wetenschappelijk personeel maar in één voltijds statutair personeelslid is voorzien. Bovendien is deze functie maar voor 50% ingevuld. Waarom wordt die andere 50% niet ingevuld ? In 1997 is er ook een wervingsmachtiging gekomen voor drie adjunct-technici voor vorsing : één voor Saint-Hubert, één voor Ronse en één voor Hasselt. Ik stel vast dat de functie alleen in Saint-Hubert werd ingevuld. Waarom ?

Ten slotte, mijnheer de voorzitter, had ik nog graag enkele vragen aan de minister gesteld in verband met de maatregelen die worden getroffen om de taalwetgeving in Brussel op te volgen. Zijn alle wetenschappelijke inventarissen, die bestemd zijn voor het publiek, reeds tweetalig ? Zo neen, moeten er geen vertalers worden aangezocht om deze vertalingen te doen ? Ik heb vernomen dat er, bijvoorbeeld in Hasselt, nog heel wat inventarissen van voor de tweede wereldoorlog eentalig in het Frans ter inzage liggen. In dit specifieke geval zouden er toch zeker vertalers kunnen worden ingezet.

**Frieda Brepoels**

Wat de opening op zaterdag betreft, zegt u dat de algemene rijksarchivaris voor de organisatie moet zorgen. Dat zal beter gaan als er een uitbreiding van de personeelsformatie is. Ik heb vernomen dat de dienstverlening op zaterdag op vele plaatsen door één persoon wordt waargenomen. Men heeft nochtans vastgesteld dat er voor de veiligheid van personen en goederen minstens twee personen in de leeszalen aanwezig moeten zijn. Men heeft al vastgesteld dat wegens een gebrek aan bewaking bepaalde documenten werden gestolen, onder meer in de Koninklijke Bibliotheek. Vroeger kon men misschien meer rekenen op sociale controle door de anders lezers die op dat ogenblik aanwezig zijn. Op dit ogenblik is dit minder het geval.

Er bestaat een arrest van de rechtbank van Turnhout in verband met gestolen documenten. De rechtbank besliste toen dat deze slechts moeten worden teruggegeven aan de archiefdienst als die de eigendomstitel kan bewijzen, bijvoorbeeld door het aanbrengen van stemfels op de documenten. U beseft toch ook dat, indien men zoiets moet doen op elke pagina van elk boek of op elk voorwerp dat men in eigendom heeft of ter inzage geeft, men een immens groot werk creëert. In dat verband wil ik u concreet vragen hoe u de problematiek rond de dienstverlening op zaterdag denkt op te lossen.

Mijnheer de voorzitter, dit waren mijn vragen in verband met de personeelsproblematiek. Hebt u graag dat ik er de andere vragen aan koppel ?

De **voorzitter** : Ja, alles in één geheel.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mijnheer de minister, ter gelegenheid van de inhuldiging van het nieuwe Rijksarchief in Hasselt konden wij ter plekke een aantal situaties bekijken. Men kaartte daar de volgende problematiek aan. Zowel het algemeen Rijksarchief als de rijksarchieven in de provincies beschikken bijna nergens over voldoende magazijnen en leeszalen.

Mijnheer de minister, is het mogelijk de toestand in elk Rijksarchief, ook dat van Brussel, mede te delen ?

Indien het inderdaad onmogelijk blijkt te zijn, omwille van ruimtegebrek, om de bepalingen van het koninklijk besluit van 1957, meer bepaald in artikel 3, betreffende de uitvoering van de archiefwet naar de geest en de letter ervan te kunnen uitvoeren, nam u dan reeds initiatieven ten opzichte van de Regie der Gebouwen of van gemeenten die eigenaar zijn van bepaalde gebouwen, om die toestand te verhelpen ? Zo ja, welke ?

Ook betreffende de magazijnruimte, had ik graag vernomen welke initiatieven op wetgevend vlak zullen worden genomen om de inhoud van documenten te verfilmen en/of te digitaliseren, zodat de originele exemplaren kunnen worden vernietigd. In dat verband denk ik aan een van beide exemplaren van de registers van de burgerlijke stand.

Naar verluidt, mijnheer de minister, zouden de gebouwen van een drietal rijksarchieven in het land onveilig zijn verklaard voor personen, namelijk te Gent, Namen en Hoei. In bevestigend geval, welke maatregelen zult u nemen om deze gebouwen opnieuw veilig te maken ? In ontkennend geval had ik hiervan graag het bewijs van het tegendeel vanwege de Regie der Gebouwen of van de betrokken steden.

Wat de veiligheid betreft, mijnheer de minister, stel ik vast dat de diensten voor wetenschappelijke, technische en culturele aangelegenheden, de DWTC, recent een prijs-offerte opstelden voor het maken van een globaal verslag over de veiligheid van de gebouwen van de tien wetenschappelijke instellingen. Is het juist dat de rijksarchieven in de tien provincies niet werden opgenomen in dat onderzoek, hoewel dit aangewezen ware geweest gezien de toestand die ik daarnet heb geschetst. Zult u alsnog de opdracht geven ook van de rijksarchieven een veiligheidsverslag te laten opstellen ? Welke maatregelen moeten in het algemeen en in het bijzonder voor de provinciale archieven worden genomen om de veiligheid van personen en goederen voor 100% te garanderen ? In dat verband denk ik aan diverse soorten werken aan gebouwen, aan verwijdering van asbest, aan het plaatsen van camera's, anti-inbraaksystemen en tralies aan de buitenkant van de gebouwen, aan de brandbeveiliging, aan het plaatsen van overloopsystemen tegen wateroverlast, en dergelijke meer. Wat het personeel betreft, denk ik aan de rekrutering van personeel voor het toezicht in de leeszalen.

Ten slotte, mijnheer de minister, had ik nog graag vernomen of het juist is dat alle wetenschappelijke instellingen zijn aangesloten bij Belnet, behalve de provinciale rijksarchieven ? Zo ja, wanneer zullen deze laatste worden aangesloten onder dezelfde voorwaarden als de andere wetenschappelijke instellingen ?

Minister **Rudy Demotte** : Mijnheer de voorzitter, collega's, het indrukwekkend aantal vragen dat u mij stelt over het Rijksarchief doet vermoeden dat er in deze eerbiedwaardige instelling, opgericht in 1798, nieuwe en ernstige problemen zijn gerezen. Men zoekt nu reeds bijna 45 jaar naar een mogelijke oplossing voor de problematiek van de archieven. De wet van 24 juni 1955 op de archieven en de uitvoeringsbesluiten van 1957 erkennen in feite slechts het archiveren op papier. Het verslag aan de Koning van het koninklijk besluit van 1957 geeft de raad kopieën van de archieven te maken die op andere plaatsen dan de originele moeten worden bewaard. De registers van de Staat waarop u zinspeelt zijn het typevoorbeeld waarvan men aanraadt om ze te kopiëren. In die context vragen om tegelijkertijd de geest en de letter van de besluiten van 1957 te respecteren is een zeer moeilijk te verwezenlijken zaak. Alleen een

**Rudy Demotte**

wijziging van de wet van 1955 zal ons in staat stellen rekening te houden met de mogelijkheden die de nieuwe technieken op het gebied van archiveren bieden.

Ik heb het laatste wetsontwerp betreffende de archieven dat zich bij de Raad van State bevond, van verval doen ontheffen. Zonder te wachten op de wettelijke wijziging heb ik een budgettaire verruiming gevraagd om het geheel van de wetenschappelijke instellingen te helpen bij het tegemoetkomen aan de vereisten van de informatietechnologie. In de context van de informatisering van de maatschappij is uw informatie volgens dewelke men zou weigeren om de diverse vestigingen in de gewesten van het archief met elkaar in een netwerk te verbinden, volkomen ongegrond. In de loop van december 1999 nam de Ministerraad inderdaad de beslissing al de wetenschappelijke instellingen, inclusief een eventuele plaatselijke vestiging, gratis via Belnet een aansluiting op het net aan te bieden. Al de vestigingen van het Rijksarchief zullen dus toegang hebben tot Belnet.

Het is juist dat ik een krediet van 8 miljoen frank vrijmaakte om een onafhankelijke studie over de veiligheid van de personen en goederen in de wetenschappelijke instellingen te laten uitvoeren. Wat de archieven betreft, zal de studie op 3 vestigingen slaan die bekendstaan als probleemgevallen: Brussel, Namen en Gent. Zodra deze onafhankelijke studie voltooid is zullen de resultaten ervan te uwer beschikking worden gesteld. Wat het depot in Hoei betreft, kan ik u meedelen dat het wordt beheerd door een overeenkomst tussen het Rijksarchief en de stad Hoei.

Het koninklijk besluit van 1957 belast in grote lijnen de archivaris-generaal van het Rijk - niet de voogdijminister - met het sluiten van conventies, zowel met de plaatselijke autoriteiten als met de particuliere vennootschappen. Ik ben nog niet volledig geïnformeerd over de inhoud van de diverse conventies. Ik moest mij daarvoor rechtstreeks tot de betrokken gemeente wenden.

Het blijkt dat die conventies heel vaag blijven over de wederzijdse verantwoordelijkheden van de partijen. Blijkbaar zal ooit de inhoud van de conventies zelf moeten worden herzien.

In verband met de gebouwen die eigendom zijn van de Staat en die bijgevolg door de Regie der Gebouwen worden beheerd, wil ik een einde maken aan de geval-per-geval-politiek. Te dien einde zond de DWTC mij een exhaustieve verlanglijst van de heer archivaris-generaal over de infrastructuur. Dit verzoek vereist een globaal gemeenschappelijk overleg met minister Daems. Ik ben van plan een nieuw beheerscomité van rijksarchieven bij de opvolging van dit overleg te betrekken.

Wat het niet-statutair personeel betreft kan ik u het volgende meedelen.

Ten eerste, de gedetacheerden uit het onderwijs zullen zich kandidaat kunnen stellen voor aanwerving. Het einde van een detachering moet overeenstemmen met een schooljaar. Aan deze detachering zal in juni 2000 een einde worden gemaakt.

Ten tweede, het personeel, aangeworven voor uitzonderlijke en tijdelijke noden, zal zich kandidaat kunnen stellen.

Ten derde, het personeel van de Regie voor Maritiem Transport wordt het voorwerp van een specifieke conventie. Ik sta erop die conventie te honoreren en dit personeel te behouden. De aanwervingsprocedure zal dezelfde zijn als de procedure die in andere wetenschappelijke inrichtingen werd aangewend. Er zullen drie verschillende door de statuten bepaalde procedures moeten worden gevolgd: een voor de leidinggevende functies, een voor het wetenschappelijk personeel en een voor het niet-wetenschappelijk personeel. De procedure voor de leidinggevende functies moet de andere voorafgaan. Een externe aanwerving voor een leidinggevende functie is inderdaad van aard om het aan te werven personeelsbestand voor de andere categorieën te wijzigen. In andere wetenschappelijke instellingen duurde de procedure gemiddeld één jaar. Tijdens de voorbije zes maanden kregen wij het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, een verplichte voorwaarde alvorens de procedure aan te vangen. De wetenschappelijke raden hebben overeenkomstig de statuten de profielen bepaald. De aanwervingsprocedures van de leidinggevende functies zijn daadwerkelijk begonnen.

Voor uw volgende vragen inspireert u zich grotendeels op een verslag van de Wetenschappelijke Raad van de Algemene Rijksarchieven. Een van de weinige zaken die u vergeet te vermelden is het feit dat voor het project 357 personen nodig waren, terwijl de begroting en het openbaar ambt slechts een uitbreiding van het kader met 141 personen toelaat. Deze uitbreiding zou moeten worden gerealiseerd volgens dezelfde begrotingscriteria als deze die eerder golden voor de andere wetenschappelijke instellingen. Indien deze operatie niet had plaatsgehad, zou het kader van de archieven in toepassing van de circulaire nr. 379 van Openbaar Ambt vandaag uit 98 personen bestaan. Het is juist dat de wettelijke verplichting betreffende Eupen, Louvain-la-Neuve en Leuven in 1966 niet bestonden.

Daartegenover staat dat de archieven er niet meer op gericht zijn om de archieven van de gefederaliseerde eenheden te dekken. Wetende dat het totale personeelsbestand beperkt is tot 141 personen, gaf men er de voorkeur aan een aanwerving van personeel te bevorderen, eerder dan de leidinggevende functies. De vergelijking met de Koninklijke Bibliotheek heeft niet veel zin, vermits deze laatste instelling buiten de hoofdstad geen enkele verplichting heeft. Het komt mij niet toe het advies



## Rudy Demotte

van een onafhankelijke instantie als de Interministeriële Commissie voor het Wetenschapsbeleid te rechtvaardigen, maar toch vind ik dat dit advies rekening houdt met de conformiteit van de procedure toegepast op de archieven, in vergelijking met deze toegepast op de andere wetenschappelijke instellingen.

Een nieuwe herziening van de organieke kaders is sinds eind november 1999 op vraag van de minister van Ambtenarenzaken en Openbare Besturen aan de gang. Deze herziening moet de introductie van het niveau 2+ mogelijk maken. Tot op heden ontving ik vanwege de rijksarchieven geen enkel voorstel. Hetzelfde geldt voor de vertalers waarnaar u verder in uw vragen verwijst. Precies omdat de situatie van de ene tot de andere provincie en van het ene tot het andere depot zo verschillend is, heeft mijn voorganger een zekere gelijkschakeling willen bevorderen. Ik geef u volgend voorbeeld. Er waren 21 niet-wetenschappelijke personeelsleden in het archiefdepot in Vlaanderen en 9 in Wallonië. Iedere provincie zal over een selectiechef beschikken. Ieder depot zal ten minste één wetenschappelijk personeelslid hebben en voor ieder depot zal een minimale omkadering met wetenschappelijk personeel gegarandeerd zijn. Boven deze minimale omkadering beschikt de inrichting over de nodige bewegingsruimte om te voldoen aan de specifieke vereisten van de verschillende vestigingen.

Theoretisch werden de taken van de wetenschappers en de niet-wetenschappers omschreven in de statuten. In het kort komt het erop neer dat het wetenschaps-personeel van de archieven essentieel uit historici bestaat. Hun werk bestaat erin de geschiedkundige kwaliteit van de overlevering van het nationaal geheugen aan de volgende generaties veilig te stellen. Het niet-wetenschappelijk personeel is opgevat als personeel ter ondersteuning van de activiteiten van het wetenschappelijk personeel. Vermits u het verslag van de wetenschappelijke raad las, weet u dat er in Rijsel 36 personen zijn. Hetzelfde rapport heeft het niet over Maastricht, maar wel over 's-Hertogenbosch waar er 40 personen zijn. Deze vergelijking is niet veel waard, vermits het koninklijk besluit van 1957 in veel afwijkingen op de wet op de archieven voorziet en onze beide bureaus geen federale staatsstructuur hebben. De organisatie op taalgebied te Brussel is in overeenstemming met het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

Het Rijksarchief stelt de bestaande honderdjarige archiefdocumenten ter beschikking van het publiek. Dit is één van zijn wettelijke opdrachten. Als u de terbeschikkingstelling van vertaalde documenten eist, gaat u in tegen de geest van het koninklijk besluit van 1957. Dit koninklijk besluit heeft tot doel het volume dat door de Rijksarchieven moet worden behandeld, te verminderen.

Wat de tweetalige inventarissen te Brussel betreft, kan ik u geen antwoord geven. Toch lijkt het mij moeilijk om sluitingen van lokalen te verantwoorden door de afwezigheid van tweetalige inventarissen.

Wat de openingsuren voor het publiek betreft, kan ik slechts herhalen wat ik al herhaaldelijk heb verklaard. Deze bevoegdheid ressorteert onder de beheers-autonomie van de archivaris-generaal van de Rijksarchieven. Zelfs als men plots veiligheidsredenen inroept, zal men moeten verklaren waarom de toegang voor het publiek op zaterdag jarenlang mogelijk was met een kader van 98 personen, maar met het nieuwe kader van 141 personen niet meer mogelijk zal zijn.

Ik heb enige tijd nodig om een beroep te doen op mijn diensten om na te gaan of de bewering in verband met de gestolen documenten in de Koninklijke Bibliotheek wel gegrond is. Over de wettelijke aspecten in verband met de eventuele diefstal van archiefdocumenten, herinner ik er u aan dat, door de wet van 1955, niet de voogdij-minister maar wel de archivaris-generaal is gemachtigd om deze uit te oefenen. Het zal mij een genoegen zijn om het laatste gedeelte van uw interpellatie ter kennisgeving aan de heer Persoons door te zenden.

Mevrouw **Frieda Brepoels** (VU&ID) : Mijnheer de voorzitter, ik zou de minister willen bedanken voor zijn zeer gedetailleerd antwoord op mijn vragen, hoewel hij ze volgens mij niet allemaal heeft beantwoord. Ik kan dat waarschijnlijk niet verlangen binnen dit tijdsbestek, zeker wat de problematiek van de magazijn- en leenzaalruimten betreft. Voor zover ik mij herinner heb ik daar niet veel over gehoord. Ik heb u ook niets horen vertellen over de vergelijking tussen, bijvoorbeeld, het archief van Doornik en het archief van Hasselt. Ik wou vooral uw mening in verband met de aldaar bestaande personeelsverdeling kennen.

Ik zal ook uw schriftelijk antwoord nakijken. Ik heb een aantal zaken genoteerd waarover ik nog bijkomende vragen heb, maar ik weet niet of die in dit verband kunnen worden gesteld. U hebt het bijvoorbeeld over het personeel 2+ en de nood aan vertalers. Ik heb begrepen dat u daarover geen voorstel hebt ontvangen van de betrokken diensten. Bedoelt u dat dergelijke personeelsleden buiten kader zouden kunnen worden ingezet voor specifieke opdrachten, zoals vertaalwerk of specifieke dienstverleningen ?

Wat de openingsuren betreft, zegt u niet goed te kunnen begrijpen wat er ineens is veranderd; met bijkomend personeel kan men de bezetting op dezelfde openingsdagen als nu niet meer invullen. U vraagt zich af hoe dat komt. Volgens mij heeft dat vooral te maken met het feit dat men de jongste jaren enkele veroordelingen heeft opgelopen of arresten heeft ontvangen. Men stelt vast dat men, met het oog op de veiligheid, met één perso-

## Frieda Brepoels

neelslid de dienstverlening op zaterdag niet kan verzekeren. Rekening houdend met aspecten zoals verlof, ziekte en dergelijke, moet men er vanuit gaan dat men voor een bezetting van twee personeelsleden in feite drie mensen nodig heeft om dat heel het jaar goed te laten verlopen. Niet alleen de minister heeft een belangrijke verantwoordelijkheid in de bescherming van onze archieven, maar ook de rijksarchivaris, die voor de organisatie verantwoordelijk is, maar dan moet hij over voldoende personeel beschikken om die organisatie op een goede manier te kunnen regelen.

Voor het overige heb ik begrepen dat u volop bezig bent met het invullen van de personeelsformatie wat deze drie categorieën betreft. Ik kan begrijpen dat u de derde categorie wenst te behouden maar het is de vraag of men met dergelijke mensen een juiste invulling van de taken en de dienstverlening kan organiseren. Ik zeg dit uiteraard met alle respect voor de mensen die daar geplaatst werden maar die daarom niet altijd geschikt zijn voor dit soort werk.

Mevrouw **Simonne Creyf** (CVP) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het spijt mij dat ik niet de hele interpellatie van mevrouw Brepoels heb kunnen horen aangezien ik in een andere commissie zat en niet op de hoogte was van de wijziging van de agenda. U zult wel weten dat deze problematiek mij interesseert en dat ik op 21 januari eigenlijk ook al een vraag heb gesteld in verband met het personeel. Ik stelde toen dat de veiligheid van de archieven in het gedrang komt, dat de dienstverlening niet altijd optimaal zou zijn en dat tweetaligheid niet gegarandeerd kan worden door andere gebrek aan personeel. Ik heb toen ook gewezen op het feit dat de instelling zelf en de Wetenschappelijke Raad om een veel ruimere personeelsbezetting vragen dan u eigenlijk kunt verzekeren. Het kader is bovendien niet opgevuld. Hier kwam opnieuw het feit ter sprake dat daar een aantal gedetacheerden en mensen met een bijzondere tijdelijke opdracht werken. We weten allemaal hoe het RMT-personeel daar uiteindelijk beland is. Er dient voor deze mensen een oplossing te worden gevonden. De vraag is natuurlijk of er nieuw personeel kan worden aangeworven voor er een oplossing is voor deze categorieën. Betekent dralen met het vinden van een oplossing voor deze drie categorieën geen tijdverlies voor het invullen van het kader via aanwerving van nieuwe mensen ?

Er wordt veel gesproken over het personeel voor de publieke dienstverlening. Er is echter ook personeel nodig voor het vervullen van de andere wettelijke opdrachten, het toezicht en de ontsluiting. Ik weet niet of het in dat kader was dat er over het niveau 2+ gesproken werd. Kunt u mij zeggen hoeveel personeelsleden van niveau 2 de Wetenschappelijke Raad vorig jaar heeft

gevraagd ? Werden ze toegekend ? Als dat niet het geval was, wat was dan de reden ? Wat denkt u te doen opdat de instelling deze personeelsleden in een nieuw kader zou kunnen bekomen ?

Ik heb ook nog een vraag in verband met de ontsluiting van de archieven. Er is personeel nodig voor het toezicht, maar ook voor de ontsluiting. Hoeveel personen acht u nodig om de archieven die nu binnen het Rijksarchief worden bewaard binnen een redelijke termijn te kunnen ontsluiten ? De achterstand wordt voortdurend groter aangezien er steeds nieuwe archieven worden verworven. Ook op dit terrein is er dus een grote behoefte aan personeel.

Minister **Rudy Demotte** : Mijnheer de voorzitter, ik stel voor om de bijkomende vragen van mevrouw Brepoels schriftelijk te beantwoorden. Het zal voor mij gemakkelijker zijn en ook precieser. Wat de recrutering van personeel betreft is het waar dat de procedures zeer zwaar zijn. Het zal ook nog enige tijd in beslag nemen om de procedures te beëindigen. Ik ben momenteel aan het onderhandelen met mijn secretaris-generaal de heer Beka om een aantal mensen zo spoedig mogelijk te recruteren. Maar ik kan u nu nog geen precies antwoord geven. Ik weet dat het een zeer moeilijke materie is. Het omvat een uitgebreide taak op verschillende domeinen. Volgens mijn methodische werkwijze kan ik niet vlugger te werk gaan. We kunnen natuurlijk een screening doen om te kijken of ik mijn doelstellingen niet voorbijstreef. Maar ik kan hier niet verder en vlugger gaan.

*Het incident is gesloten.*

*L'incident est clos.*

**Question orale de M. Jean-Pierre Viseur au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique sur "le chocolat belge après le vote au Parlement européen" (n° 1362)**

**Mondelinge vraag van de heer Jean-Pierre Viseur aan de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek over "de gevolgen voor de Belgische chocolade na de beslissing van het Europees Parlement" (nr. 1362)**

M. **Jean-Pierre Viseur** (AGALEV-ECOLO) : Monsieur le président, monsieur le ministre, vous connaissez bien le problème et vous vous êtes d'ailleurs déjà exprimé plusieurs fois sur le sujet. Je trouve cependant intéressant que nous en débattons en commission. Le Parlement européen a émis un vote accordant la possibilité de remplacer les graisses de cacao par d'autres graisses végétales tout en maintenant l'appellation chocolat.

**Jean-Pierre Viseur**

Cette décision concerne au moins trois niveaux : d'abord les producteurs de cacao, ensuite les fabricants de chocolat et enfin les consommateurs. Pour ce qui concerne les producteurs de cacao, nous nous situons sans doute hors de vos compétences puisqu'il s'agit plutôt de commerce international, éventuellement de coopération au développement. Cette décision aura des répercussions importantes sur les exportations des produits producteurs et donc sur leur économie. C'est un aspect des choses dont nous devons tenir compte, même si c'est en dehors de vos compétences. En effet, on peut imaginer qu'en important d'autres produits de ces pays, on peut peut-être compenser cette perte ou, au contraire, nos exportations vers ces produits producteurs de cacao vont-elles souffrir de l'appauvrissement dû à cette décision ? Si vous avez des pistes à émettre sur cette facette du problème, il serait intéressant de les connaître mais je reconnais que vous n'êtes pas directement concerné.

Par contre, en ce qui concerne les fabricants de chocolat, nous sommes directement concernés. Les fabricants ont manifesté le désir de défendre la qualité de leur fabrication et c'est très bien ainsi. Mais, maintenant, il s'agit de les soutenir. L'idée de la création d'un label "chocolat belge" garantissant la pureté du chocolat, sans mélange végétal autre que celui du cacao serait une piste intéressante à suivre. Etant donné que nous nous dirigeons nettement vers deux qualités de chocolat : le pur et l'ersatz, les produits labélisés auront d'autant plus de succès et seront d'autant plus valorisés. Nos producteurs qui garantiront la qualité de leur fabrication ne subiront peut-être pas les revers de cette décision. Au contraire, leur production sera d'autant plus estimée, notamment à l'exportation.

Monsieur le ministre, vous vous êtes déjà exprimé sur le principe mais j'aimerais savoir quels sont vos projets exacts dans le sens de la labélisation du chocolat pur ?

Enfin, le consommateur se situant en bout de chaîne, il est logique qu'il ait le choix entre deux qualités mais il faut dès lors la plus grande clarté au niveau de l'étiquetage. Dès lors, quelles sont les conditions minimales imposées par les directives européennes ? Pouvons-nous aller au-delà dans cet étiquetage, en tout cas pour les produits distribués en Belgique, de manière à faciliter le choix du consommateur ? Au vu des réglementations européennes ou de l'OMC, cette initiative ne serait-elle pas considérée comme une entrave à la liberté du commerce ? C'est un point de vue que je ne partage évidemment pas. Le consommateur doit rester maître de la décision et être très clairement informé. Je sais cependant que, dans d'autres domaines, nous nous sommes heurtés à cette critique. Sera-ce encore le cas pour le chocolat ?

**M. Rudy Demotte**, ministre : Monsieur le président, monsieur Viseur, chers collègues, la réponse à votre dernière question est oui. C'est une des raisons pour lesquelles nous sommes opposés à la façon dont la directive organisait la mention de la présence de matières grasses alternatives au beurre de cacao. Pour le moment, on peut se contenter d'indiquer à l'arrière de l'emballage et en petits caractères qu'il s'agit d'un chocolat contenant des matières grasses de substitution. Nous, Belges, souhaitons que, si on faisait le choix - qui nous paraissait contestable - d'intégrer de la matière grasse de substitution dans le chocolat, il fallait a priori que le consommateur en soit bien informé, notamment par une mention visible sur la face avant du produit. C'est un des amendements qui avaient été déposés lors du récent débat au parlement et qui a été repoussé.

Pour répondre plus précisément à l'ensemble de votre question, j'ajouterai que cette directive est maintenant inévitable. Elle a en effet passé avec succès chacune des étapes qui se présentaient devant elle. Cette situation a un impact pour nos producteurs de chocolat en Belgique, puisque l'on crée une concurrence qui n'est pas toujours saine, presque au sens sanitaire du terme, entre le chocolat belge, qui contient 100% de cacao, et les ersatz de chocolat qui contiennent des matières grasses de substitution. Je dis volontairement "ersatz", parce que, quand on vend du café qui n'est pas du café et qui est fait avec autre chose, on n'appelle pas cela du café. Mais le problème ici est que la directive va permettre de qualifier de "chocolat" des matières autres que celles qui sont réellement reconnues sous ce titre jusqu'à présent.

Une telle situation nuit à l'image de qualité de nos produits, et essentiellement d'un de nos produits-phares. Or, après la crise de dioxine, qui a éveillé un certain intérêt pour la qualité des aliments, il était important de protéger l'image du pays à travers un de nos meilleurs produits.

Enfin, cette directive nuit aussi, je viens de l'indiquer, à la protection du consommateur car elle ne permet pas une bonne information de celui-ci. C'est la raison pour laquelle je me suis, depuis le début et avec beaucoup d'autres, opposé à cette directive.

Celle-ci étant maintenant inévitable, il faut voir comment nous pouvons organiser une réaction. Il y a deux possibilités. D'abord le label, qui est du ressort des régions. Il faut donc consulter les régions, ce qui risque de prendre un certain temps - on peut compter plus d'un an. Il y a alors une autre piste, qui est celle-ci : nous travaillons sur une marque collective et internationale reconnaissant la qualité de notre chocolat. Quels sont les éléments importants à savoir ?

## Rudy Demotte

D'abord, nous avons des contacts avec le secteur du chocolat en Belgique, les petits, les moyens et les gros producteurs. Tout le monde reconnaît la nécessité de ce système qui offre quatre avantages.

1. Il met en valeur par un mode totalement légal la qualité du chocolat. On peut donc définir un cahier des charges, et ceux qui respectent les conditions ont accès à la marque internationale collective.
2. Il incite à une production sans matière grasse végétale de remplacement, puisque l'on doit répondre au cahier des charges.
3. Il donne une information claire au consommateur, sans laquelle il n'est évident pas possible de développer une consommation responsable, car le logo sera cette fois apposé sur la face avant du produit, et non à l'arrière comme le prévoit la directive.
4. Il est ouvert à tous et incitera peut-être d'autres chocolatiers, même en dehors de la Belgique, à utiliser cette marque. Pour l'utiliser, ils devront cependant d'abord répondre aux standards de qualité qui sont les nôtres.

Pour ce qui concerne l'autre aspect de votre question, il est vrai que la discussion que nous avons sur le chocolat prête parfois à rire; on se dit "voilà une matière relativement accessoire". Je crois toutefois avoir démontré que, par rapport à son impact en termes d'image, le chocolat est un produit qu'il faut protéger. Nous avons tout intérêt à maintenir cette image.

Mais il y a aussi les conséquences éthiques du choix qui a été fait par l'Europe sur certains pays producteurs. Ces pays ne produisent pas du cacao, comme on fabrique des pièces sur une chaîne de production. Ces cultures sont souvent produites par des entreprises de petite et de moyenne tailles. De plus, les pays producteurs des fèves de cacao, ne peuvent pas produire, du jour au lendemain, des matières grasses de substitution. Cela signifie que l'effet déstructurant sur ces pays pourrait être majeur. Nous, Belges, nous avons demandé qu'une étude soit réalisée afin de déterminer l'impact réel d'une telle directive sur ces pays avant de la mettre en oeuvre, si tel était notre choix. Nous n'avons pas été suivis. J'ai donc eu des contacts à plusieurs reprises avec M. Boutmans pour examiner comment mettre en place des systèmes qui compenseraient les manques à gagner liés à la diminution de la consommation de fèves et de beurre de cacao.

**M. Jean-Pierre Viseur (AGALEV-ECOLO) :** Monsieur le président, je remercie le ministre de sa réponse qui est très satisfaisante car elle va dans le sens des positions que je défends généralement en faveur d'un commerce équitable. Je lui demanderai toutefois une explication supplémentaire : je n'ai pas bien compris quelle était la différence entre un label et la marque de qualité que vous

proposez. Le cahier de charges prévoit déjà qu'il doit s'agir de pur cacao, etc. Pour moi, il s'agit d'un label. J'aimerais donc comprendre où est la différence entre les deux concepts, mis à part que l'un se situe au niveau des régions et l'autre au niveau fédéral.

**M. Rudy Demotte, ministre :** Il y a effectivement une autre différence. On parle ici d'un droit intellectuel, d'une marque. La "Woolmark", par exemple, garantit la présence de laine dans certaines matières. Il s'agit donc d'un accès facile à la protection de la qualité d'un produit. Si on définit une marque internationale et collective, donc utilisable par plusieurs chocolatiers, on respecte les lois et c'est un outil plus souple qu'on pourra mettre en oeuvre rapidement.

Le cahier des charges est l'une des conditions que nous pouvons imposer à l'accès de la marque. Cela ne va pas dans la logique qui génère de la marque. C'est un aspect supplémentaire.

Le label est une notion plus compliquée. Un label n'est pas une marque à proprement parler. C'est un cachet de qualité qui est délivré par des pouvoirs publics ou par un organisme de certification reconnu par les pouvoirs publics. Chez nous, ce sont les régions qui ont cette compétence. Elles sont très intéressées par ce concept. La Flandre, Bruxelles et la Wallonie sont toutes demandereses en matière de création de labels. Le problème, c'est que les labels suscitent un certain nombre d'interrogations d'ordre juridique. Les labels sont en effet répertoriés en de nombreuses catégories et certaines d'entre elles pourraient être considérées comme étant contradictoires avec le droit européen de la concurrence. Je préfère donc travailler sur les deux tableaux. On progresse en matière de labels, mais au rythme où c'est possible, et on avance plus rapidement sur la marque internationale collective. L'asbl sera constituée dans le courant du mois prochain. Ainsi, nous aurons deux fers au feu.

*L'incident est clos.*

*Het incident is gesloten.*

## Interpellations jointes de :

- **Mme Joëlle Milquet au premier ministre sur "l'application des lois du 30 juillet 1963 et du 4 août 1963 concernant le régime linguistique dans l'enseignement et sur la désignation d'inspecteurs linguistiques" (n° 288)**

- **M. Olivier Maingain au ministre des Télécommunications et des Entreprises et Participations publiques et au ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique sur "le rétablissement de l'inspection linguistique dans l'enseignement" (n° 291)**

**- M. Francis Van den Eynde au premier ministre sur "la désignation d'inspecteurs linguistiques pour les écoles francophones des communes flamandes de la périphérie de Bruxelles" (n° 307)**

**(La réponse sera donnée par le ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique)**

**Samengevoegde interpellaties van :**

**- mevrouw Joëlle Milquet tot de eerste minister over "de toepassing van de wetten van 30 juli 1963 en 4 augustus 1963 houdende taalregeling in het onderwijs en over de aanwijzing van taalinspecteurs" (nr. 288)**

**- de heer Olivier Maingain tot de minister van Telecommunicatie en Overheidsbedrijven en Participaties en tot de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek over "de wederinvoering van de taalinspectie in het onderwijs" (nr. 291)**

**- de heer Francis Van den Eynde tot de eerste minister over "de aanstelling van taalinspecteurs voor de Franstalige scholen in de Vlaamse randgemeenten" (nr. 307)**

**(Het antwoord zal worden verstrekt door de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek)**

Mme **Joëlle Milquet** (PSC) : Monsieur le président, monsieur le ministre, mon interpellation était adressée au premier ministre, cette matière étant plutôt de son ressort. J'aurais donc préféré lui poser ma question, mais je remercie tout de même le ministre de bien vouloir y répondre.

Mon interpellation concerne en fait la réactivation de l'inspection linguistique, qui était un peu tombée en désuétude puisqu'il n'y avait pas eu de redésignation sous l'ancienne législature. Ceci démontrait que le climat communautaire n'y était pas très ardent, en tous cas sur ce point. Nous avons donc été très surpris de voir désigner très récemment par le gouvernement deux inspecteurs linguistiques qui devront vérifier l'application des lois du 30 juillet 1963 et du 4 août 1963 concernant le régime linguistique dans l'enseignement.

Après l'accord de la Saint-Eloi dans lequel on a abordé la problématique assez ahurissante des ramassages concurrentiels entre écoles, l'on se plaît néanmoins à souligner à quel point cette nouvelle majorité aurait atteint le climat communautaire le plus serein que ce pays ait jamais connu. Pourquoi fallait-il alors relancer une polémique par la réinstauration d'une inspection linguistique qui ne peut être interprétée que comme un renforcement d'une espèce de guerre linguistique dont l'école n'a nullement besoin et qui ne semble répondre en rien au climat général qui règne actuellement ?

Le régime mis en place, que l'on doit actuellement inspecter, est un régime sur lequel la Cour européenne des droits de l'homme s'est déjà exprimée. Dans un arrêt

du 23 juillet 1968, elle déclarait en effet que la Belgique avait, dans sa législation sur le régime linguistique de l'enseignement, violé la convention et le protocole sur la sauvegarde des droits de l'homme sur un point au moins, à savoir qu'il y a une discrimination entre le fait que l'on ne permette pas, par exemple, aux enfants francophones résidant dans une région unilingue de fréquenter les écoles francophones d'une commune à facilités. La cour européenne avait considéré cette pratique comme discriminatoire. L'on sait donc qu'il y avait une problématique claire sur ce point. Ma première question est donc la suivante : est-on conscient de la polémique que l'on va relancer sur ce point ? En quoi cela correspond-il à ce fameux climat de pacification communautaire que le gouvernement entend si bien promouvoir ?

Deuxième question : on parle beaucoup de revalorisation de l'image de la Belgique, projet que nous soutenons pleinement. Est-il exact que ces inspecteurs seront chargés d'interroger les plus petits sur la véracité de ce qu'ont dit leurs père et mère dans la déclaration qu'ils ont faite à leur école ? Dans l'affirmative, je qualifierais cette façon de faire de quasiment intégriste. Cela correspond-il vraiment à l'image d'une Belgique multilingue, ouverte sur le monde, telle que l'on veut la promouvoir à l'extérieur ? Est-ce bien l'image d'une Belgique démocratique qui veut le droit à la différence, qui se lève quand il s'agit de critiquer l'arrivée d'un parti d'extrême droite en Autriche ?

N'est-ce pas aussi tout à fait contraire à l'évolution des connaissances scientifiques dans le domaine pédagogique ?

Cette réactivation des contrôles est-elle bien conforme à la jurisprudence et à l'arrêt de la Cour européenne, tel que je viens de le citer ?

Au-delà de cela, contrôler auprès des enfants la véracité des déclarations faites par leurs parents, est-ce compatible avec la politique de la promotion des droits de l'enfant, inscrits récemment dans la Constitution ou avec la mise en oeuvre de la Convention sur la protection des droits de l'enfant ?

Je m'interroge sur cette désignation. Quels sont ses motifs, ses objectifs ? La législation devrait être modifiée et nous allons nous y employer. Réactiver un contrôle sur ce point ne peut que relancer des débats dont on n'a pas besoin et ne peut que casser le climat de pacification communautaire.

Dans les faits, si cette inspection est tatillonne, on peut en arriver à des situations extrêmes : on sait très bien que si les deux inspecteurs ne sont pas d'accord, on peut aboutir à des recours et à des interdictions. Imaginons

**Joëlle Milquet**

par exemple une famille francophone ne vivant pas dans une commune à facilités et à qui on interdirait d'inscrire ses enfants dans une école francophone de la Région de Bruxelles-Capitale. Et ne parlons pas des personnes d'origine étrangère.

Concrètement, on en arrive à ne pas accepter, outre la liberté du chef de famille, le respect de droits fondamentaux comme le choix d'une école pour ses enfants ou le choix d'une langue. On en arrive presque à des atteintes à la vie privée en allant vérifier auprès d'enfants de trois ou cinq ans, la manière dont ils s'expriment. Je suis très choquée par cette réactivation de la problématique et j'espère, monsieur le ministre, que vous allez démentir mes craintes.

**M. Olivier Maingain (PRL FDF MCC) :** Monsieur le président, monsieur le ministre, les malencontreuses décisions du gouvernement précédent, je me permets de le dire à Mme Milquet, avaient relancé l'inspection linguistique puisqu'il s'agit de deux arrêtés royaux pris en 1997 : un arrêté royal du 14 mars 1997 déterminant le fonctionnement de l'inspection linguistique en matière d'enseignement ainsi qu'un arrêté royal du 20 mars 1997 réglant la carrière des inspecteurs linguistiques. Ces deux arrêtés royaux avaient été suivis de la décision du précédent gouvernement de relancer la procédure de recrutement d'inspecteur linguistique qui n'étaient plus en fonction depuis la fin de l'année scolaire 95/96.

Ces malencontreuses décisions ont malheureusement aussi, car je sais faire la part des choses, des répercussions sous la présente législation.

En effet, la recréation d'un corps d'inspection linguistique ou la remise en activité de ce corps suscite beaucoup d'interrogations dans les communes concernées. Mais je rappelle qu'au moment de la conclusion de l'accord dit de la Saint-Eloi, qui avait réglé une autre question pendante depuis des années, les francophones avaient eu la sage précaution - et je reconnais que les partenaires flamands avaient été très corrects en admettant cette précaution, parce qu'elle est finalement respectueuse des choix des uns et des autres, de chaque communauté - de faire inscrire dans le texte même de l'accord de la Saint-Eloi une phrase essentielle : "sans porter atteinte à la liberté de choix des parents, les Communautés s'engagent à conclure un accord de coopération visant notamment à assurer le contrôle de l'application de la loi du 30 juillet 1963 relative à l'utilisation des langues dans l'enseignement".

Le fait nouveau par rapport au précédent gouvernement qui avait appliqué un peu aveuglément la loi sur l'enseignement de 1963 fut de dire "à tout le moins, laissons aux Communautés le soin d'apprécier les modalités d'application de l'inspection linguistique" en préservant un principe qui était un principe acquis dans la pratique

qui est la liberté de choix des parents. Et je dis tout de suite que cette liberté de choix des parents, je ne l'ai jamais combattue. Lorsqu'elle bénéficie à l'enseignement flamand, comme cela peut être le cas dans un certain nombre d'hypothèses à Bruxelles, où un certain nombre d'enfants francophones ou allochtones vont dans l'enseignement flamand, c'est le choix de leurs parents, c'est respectable. Cela doit être apprécié sur le plan pédagogique mais c'est respectable.

Inversément, qu'un certain nombre d'enfants francophones ou allochtones fréquentent en périphérie l'enseignement francophone organisé, c'est le même choix libre des parents que font des parents francophones ou allochtones qui vont dans l'enseignement flamand.

C'est, je dirais, dans une Europe qui fait tomber les barrières culturelles et linguistiques, respectueux de la libre circulation des personnes.

Il est d'ailleurs intéressant de relever la jurisprudence : je fais référence à un arrêt Bickel de la Cour de Justice des Communautés européennes du 24 novembre 1998, qui a très bien posé, dans un domaine qui relève du droit judiciaire, qu'on ne pouvait en aucun cas limiter l'usage d'une langue dans une procédure judiciaire aux seuls nationaux et que si des ressortissants européens de l'Union Européenne partageaient la même langue que les ressortissants nationaux, ils devaient pouvoir faire usage de la même langue que les nationaux du pays concerné. Et donc, assez logiquement et par analogie - et on en fera la démonstration si nécessaire devant la Cour de Justice des Communautés européennes - on pourra démontrer que, bien entendu, quelqu'un qui veut faire usage de l'accès à l'enseignement francophone ou à l'enseignement néerlandophone dans les mêmes conditions que les nationaux en Belgique, doit avoir cette faculté sans qu'on puisse y mettre une restriction.

Ce serait contraire à l'article 6 du traité de l'Union européenne qui interdit tout principe de discrimination. C'est ainsi que s'est développée dans notre pays une pratique heureuse qui, de surcroît, est conforme au principe de libre circulation et de libre établissement des personnes.

C'est avec beaucoup d'intérêt que j'ai entendu le ministre déclarer que rien ne sera fait, en termes d'organisation de l'inspection linguistique, aussi longtemps que les Communautés n'auront pas conclu un accord de coopération, tel qu'envisagé dans les accords de la Saint-Eloi.

Je demande au ministre de confirmer clairement cette interprétation, à savoir que sans la conclusion d'un accord préalable de coopération, l'inspection linguistique n'agira pas et que, de plus, cet accord de coopération devra reprendre le principe de la liberté de choix des parents, admis par les partenaires des accords de la Saint-Eloi.

De heer **Francis Van den Eynde** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, ik ben als flamingant en als Vlaams Blok'er veel gewoon. Ik ben niet vlug geschokt. Ik heb daarstraks echter de heer Maingain, die deel uitmaakt van een belangrijke regeringspartij, hier horen zeggen dat het niet pedagogisch zou zijn om zijn kinderen naar een Nederlandstalige school te sturen.

**M. Olivier Maingain** (PRL FDF MCC) : Je respecte le choix de Flamands.

De heer **Francis Van den Eynde** (Vlaams Blok) : Mijnheer Maingain, u hebt daaraan toegevoegd dat u heel wat bedenkingen had over de pedagogische aspecten van het sturen van kinderen naar een Nederlandstalige school. Mij doet dit denken aan een zin die men vroeger in een school...

**M. Olivier Maingain** (PRL FDF MCC) : Il y a des choses très intéressantes à ce propos.

De heer **Francis Van den Eynde** (Vlaams Blok) : U bevestigt dus wat ik daarnet gezegd heb en u beroept zich nu nog op het gezag van de Franstalige minister van Onderwijs om dit te verstevigen.

Mijnheer de voorzitter, mij doet dit denken aan dat opschrift dat ik ooit in een school gezien heb. Hierop stond te lezen : "Défense de cracher par terre et de parler flamand". Dit is dus minachting voor het Nederlands en voor de Vlamingen en dit in de achttiende macht. Dat zoiets ongestraft kan gezegd worden, is hier alleen te danken aan het feit dat de heer Maingain de vrijheid van spreken geniet conform de Grondwet.

Dit is echter racisme. Punt aan de lijn. Niet meer of niet minder. Mijnheer Maingain, ik zal ervoor zorgen dat men in Vlaanderen uw minachting voor het Nederlandstalig onderwijs en voor de Nederlandstaligen kent. Dan zullen wij wel zien wat de Vlamingen daarvan denken.

Dit gezegd zijnde, mijnheer de voorzitter, zou ik aan onze Franstalige collega's enkele zaken in herinnering willen brengen. Zij hebben het met veel verve over de Franstalige scholen in de Brusselse rand. Ze vergeten wie die Franstalige scholen betaalt. Ik heb het even opgezocht. De Vlaamse Gemeenschap betaalt in totaal voor de Franstalige scholen 302 500 000 Belgische frank per jaar om ze in stand te houden. Dat doet Vlaanderen voor het Franstalige onderwijs in de faciliteitengemeenten.

De Vlaamse school in Komen, ook een faciliteitengemeente maar aan de overkant van de taalgrens, waarvan mijn goede collega Roger Bouteca jarenlang directeur was, heeft nog nooit een frank gekregen van de mensen van de Franse Gemeenschap die beweren, en ze zeggen dat dan met de tranen in de ogen en de krop in de keel, te handelen au nom des droits de l'homme.

Vlaanderen draait dus niet alleen op voor de kosten van de Franstalige scholen in Vlaanderen, maar betaalt ook nog voor het enige Vlaamse schoolje in het Franstalig landsgedeelte. Dit ter herinnering.

Wat de interpellatie zelf betreft. Ik hoor hier mevrouw Milquet van de PSC en de heer Maingain zich beroepen op het feit dat de gemeenschappen die taalinspectie zouden moeten kunnen organiseren. Ik wil er de heer Maingain aan herinneren dat in 1994 de Raad van State de Vlaamse Gemeenschap verboden heeft om taalinspecteurs aan te stellen omdat ze in deze zaak als partij ervaren werd.

In 1995 hebben de Franstalige regeringspartijen, PSC en PS, geweigerd om nog langer taalinspecteurs te benoemen, al was dit conform de wet. Na heel wat aandringen aan Vlaamse kant - en ik heb hierover in deze commissie de minister meer dan eens aan de tand gevoeld - gaat men nu stilaan opnieuw over tot het benoemen van taalinspecteurs. Nu schreeuwt men moord en brand aan de andere kant.

Men zegt dat hier sprake is van een discriminatie van buitenlanders die niet het geluk hebben om in het Frans te studeren, hoewel Franse buitenlanders dit wel kunnen. Geachte mevrouw Milquet en geachte heer Maingain, laten wij deze discriminatie onmiddellijk ongedaan maken door de Franstalige scholen te sluiten en de faciliteiten af te schaffen. Zolang dit echter niet gebeurt ben ik van mening dat ik als lid van het parlement de wettelijkheid moet verdedigen. Als een regering de wet toepast kan ik alleen maar ijveren voor het afschaffen van die wet. Ik kan echter moeilijk aan de regering verwijten dat zij de wet toepast. Namens mijn fractie heb ik meer dan eens aangedrongen om deze wet toe te passen. Ik ben immers van mening dat in het huidige tijdperk het gebruik van een superieure taal en een taal die minderwaardig is - zoals de heer Maingain erover denkt - niet meer kan. Het wordt eindelijk tijd dat wij, volgens de wens van de Waalse bevolking in de jaren '30, zorgen voor de taalomogeniteit van Vlaanderen en Wallonië. Indien u dit niet wenst, mijnheer Maingain, dan neemt u een vrij inconsequente houding aan. Begin dan minstens met de betaling voor de Vlaamse school in Komen, maar dat doet u ook niet.

Mijnheer de voorzitter, al het gedram over les droits de l'homme doet hier niets terzake. Het mensenrecht bij uitstek van Vlaanderen is de taalomogeniteit in het Nederlands, net zoals het mensenrecht van Wallonië de taalomogeniteit in het Frans is. Er bestaan geen superieure talen noch beschavingen. Er bestaat slechts één zaak, namelijk het recht van ieder volk om zichzelf te zijn.

**M. Rudy Demotte**, ministre : Monsieur le président, chers collègues, pour d'évidents motifs dictés par la logique, vous m'excuserez d'intervertir l'ordre des répon-

### Francis Van den Eynde

ses aux questions de Mme Milquet et de M. Maingain. Ainsi, je commencerai par vous apporter quelques éléments plus généraux relativement à l'interpellation de M. Maingain, pour en arriver ensuite aux points soulevés par Mme Milquet, et je conclurai en formulant quelques considérations destinées à répondre aux questionnements de M. Van den Eynde.

En réponse à la première question posée par M. Maingain, je me référerai au texte de l'accord de la Saint-Eloi, qui dispose que, "sans porter atteinte à la liberté de choix des parents, les Communautés s'engagent à conclure un accord de coopération visant à exclure le ramassage concurrentiel d'élèves sur le territoire d'autres Communautés et à assurer le contrôle de l'application de la loi du 30 juillet 1963 relative à l'utilisation des langues dans l'enseignement". En conséquence, il appartient, sur la base de cet accord de la Saint-Eloi, aux Communautés de négocier un accord de coopération qui exécute les accords de la Saint-Eloi.

En ce qui me concerne, j'ai quelques précisions à apporter. Tout d'abord, il ne serait effectivement pas admissible que le contrôle exercé par l'inspection linguistique ait comme conséquence d'évincer des enfants de ressortissants européens des écoles francophones situées sur le territoire des communes de la périphérie bruxelloise. Il est de fait certain que la nationalité d'un élève ne constitue nullement un critère que les inspecteurs linguistiques pourraient prendre en considération : les lois linguistiques de 1963 se fondent sur le domicile du chef de famille et non sur la nationalité !

Le problème relatif à l'inscription d'élèves, dont la langue maternelle et/ou usuelle n'est ni le français ni le néerlandais, est porté depuis longtemps à la connaissance de l'inspection linguistique et a conduit à diverses interprétations. Historiquement, entre 1967 et 1973, tant l'inspection linguistique que la commission en matière linguistique refusent l'inscription de ces élèves. Mais à plusieurs occasions par la suite - et ce en appel de décisions prises par ladite commission -, le jury en matière d'inspection linguistique statue qu'il n'existe aucune contradiction avec la loi sur l'emploi des langues dans l'enseignement dans le cas d'inscription d'élèves de nationalité étrangère dont le chef de famille réside dans les communes de la périphérie bruxelloise. A la suite de cette jurisprudence ainsi développée, l'inspection linguistique autorise alors ces inscriptions dans les écoles francophones situées dans les six communes à facilités de la périphérie bruxelloise.

Vous me permettrez, chers collègues, de poursuivre ici mon raisonnement en répondant plus précisément à certaines questions posées par Mme Milquet.

Il est opportun de rappeler que la Cour européenne des droits de l'homme a, par son arrêté du 23 juillet 1968, considéré que la Belgique, dans sa législation sur le

régime linguistique applicable dans l'enseignement, n'a pas violé la convention et le protocole sur la sauvegarde des droits de l'homme pour sept points sur huit. Elle a uniquement émis une réserve concernant l'article 7, §3, de la loi du 2 août 1963 relatif à l'emploi des langues dans l'enseignement dans les six communes de la périphérie, estimant que cet article est contraire à l'article 2 du protocole combiné avec l'article 14 de la convention dans la mesure où cette législation prévoit que l'enseignement organisé en français dans ces communes n'est accessible qu'aux enfants dont les parents résident dans ces dernières et non aux francophones résidant sur le territoire néerlandophone voisin. L'article 2 du protocole n'a pas pour effet de garantir aux enfants et à leurs parents le droit à une instruction dispensée dans la langue de leur choix; tel qu'il est rédigé, il n'assure que le respect des convictions religieuses et philosophiques.

Ik zal nu op de vragen van de heer Van den Eynde antwoorden. De taalinspectie inzake onderwijs is georganiseerd in het kader van de wet van 1963 en ziet toe op de controle van de toepassing ervan sedert 1966, 1967. Aansluitend op een arrest van 2 juni 1992 van de Raad van State heeft het Overlegcomité federale regering/regeringen van de gemeenschappen en gewesten op 15 maart 1994 beslist de taalinspectie over te dragen aan de federale Staat. Het zijn de diensten voor wetenschappelijke, technische en culturele aangelegenheden die belast zijn met het taaltoezicht. In totaal zijn er 4 taalinspecteurs. Iedere wijziging van de taalwetten voor de faciliteitengemeenten veronderstelt een bijzondere meerderheid, zoals ingeschreven in artikel 4, laatste alinea van de Grondwet. Er is dus geen reden om de controle door de taalinspectie niet voort te zetten.

**Mme Joëlle Milquet (PSC) :** Monsieur le président, je remercie le ministre pour une réponse qui ne me donne pas entière satisfaction car elle ne répond pas à toutes mes questions.

Monsieur le ministre, vous avez tout d'abord reparlé de l'accord de la Saint-Eloi. Je ne tiens pas à en faire une nouvelle fois l'objet d'une polémique. Cependant, la notion proprement dite de "ramassage concurrentiel" est inacceptable car elle conduit à considérer qu'il y a effectivement une pratique "concurrentielle" entre écoles et régions différentes. Or, comme on l'a déjà dit, cette pratique ouvre la porte à de nombreuses dérives. C'est pourtant le risque qu'a pris la majorité actuellement au pouvoir.

M. Van den Eynde a, en réponse à M. Maingain, parlé de la fermeté du PS et du PSC sous l'ancienne législature. Celle-ci avait justement pour but de ne pas réactiver les conflits et à ne pas, contrairement à ce que fait la majorité actuelle, organiser les désignations en question.



**Francis Van den Eynde**

Faisons donc bien la part des choses entre les responsabilités respectives. Mais le but n'est pas ici de polémiquer entre francophones.

Vous n'avez pas répondu à mes questions concernant les objectifs. Pourquoi réorganiser cette inspection alors que le système peut fonctionner dans l'état actuel des choses avec le respect des obligations auxquelles sont soumis les chefs d'école ? A quoi veut-on arriver ? Veut-on démontrer, en organisant des auditions dans les cour de récréation, que les enfants ne parlent pas la langue de manière usuelle ou que la langue dans laquelle on s'exprime à l'école n'est pas celle utilisée dans le cadre familial ? Quel est le type d'Etat que l'on veut défendre en agissant de la sorte ?

Pour ma part, je ne désire pas porter atteinte à qui que ce soit. Mais, je trouve intéressant que des familles flamandes, habitant en Flandre, puissent mettre leurs enfants dans une école wallonne située le long de la frontière linguistique, dans une région unilingue. Pour arriver à avoir des citoyens bilingues, il faudrait encourager cette démarche dans les deux sens.

Que cherche-t-on à faire, à l'ère du 21ème siècle, alors que l'on construit l'Europe, que l'on veut défendre un Etat multiculturel, que l'on veut que tout citoyen de notre pays parle les deux langues ? A quoi sert d'être aussi tatillon alors qu'il s'agit de questions totalement dépassées ? En agissant de la sorte, on risque de réactiver des conflits qui sont contraires aux principes que j'ai déjà évoqués (liberté du chef de famille, avantages pédagogiques majeurs qu'offre l'apprentissage, à l'école, d'une langue différente de celle utilisée à la maison). Selon moi, cette attitude est totalement antinomique si on considère le discours tenu par ce gouvernement et les objectifs qu'il affiche. Au fil des mois, on constate un écart de plus en plus important entre la parole et les actes politiques. C'est une situation que je ne peux que déplorer.

**M. Olivier Maingain** (PRL FDF MCC) : Monsieur le président, je remercie le ministre d'avoir confirmé la portée de l'accord de la Saint-Eloi. Il confirme ainsi l'adaptation des lois sur l'emploi des langues en matière d'enseignement.

Je le remercie également d'avoir confirmé que rien ne sera mis en oeuvre aussi longtemps qu'un accord de coopération entre les Communautés n'aura pas été conclu sur cette question.

**De heer Francis Van den Eynde** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, ik ben verbaasd. Ik hoor mevrouw Milquet zeggen dat het een schande is dat men niet kan kiezen voor een Franstalige school in Vlaanderen. Tegelijkertijd maakt zij gewag van des avantages pédagogiques majeurs als men in een school in een andere taal dan de taal van het huisgezin studeert. De logica lijkt mij zoek.

Ik ben ook verbaasd de heer Maingain te horen vertellen - waarschijnlijk is de logica te vinden in het feit dat zijn partij in de regering zit - dat hij tevreden is met het antwoord van de minister. De minister moet mij tegenspreken als ik zijn antwoord verkeerd interpreteer, maar ik heb gehoord dat er een taalinspectie is, die functioneert. Dat is toch datgene waartegen mevrouw Milquet en de heer Maingain storm liepen. Toch zijn zij blijkbaar tevreden met dat antwoord.

Ik hoor de minister zeggen dat de keuze voor Franstalige scholen voor de niet-Franstaligen, die ook niet-Nederlandstalig zijn, wel nog zal blijven bestaan. Ik denk dat dit fout is. Van mensen die hier komen wonen mogen wij minstens verwachten dat zij de taal leren van de streek waar zij zich vestigen. Mijnheer de minister, ik geef graag toe dat u een gelukkige uitzondering bent. Mijnheer Maingain, een van de grote voordelen van dat door u zo vermaledijde Nederlandstalige onderwijs is dat men er meestal zeer behoorlijk tweetalig wordt. Dat kan men niet zeggen van uw enseignement francophone dont la valeur serait supérieure. Bijgevolg, gezien het feit dat de minister mij op dat vlak niet helemaal tevreden stelt, dien ik een motie in waarin ik de afschaffing van de faciliteiten bepleit. Dan ben ik conform de logica van mijn Franstalige opposenten. Dan is het gedaan met die discriminatie. Dan is de wet voor iedereen dezelfde in Vlaanderen, zoals hij dat is in Groot-Brittannië, in Nederland en in Frankrijk. Men leert en men studeert er in de taal van de streek.

**De heer Roger Bouteica** (Vlaams Blok) : Mijnheer de voorzitter, ik heb met veel aandacht geluisterd naar de twee partijen. Ik denk dat er van Franstalige kant een fout is gesloten in het uitleggen van de wet. Ik hoor geregeld, zowel door mevrouw Milquet als door de heer Maingain, spreken over la liberté du père de famille. Bij mijn weten geldt dat echter alleen voor de gemeenten van de Brusselse agglomeratie en niet voor de faciliteitsgemeenten. Als dat de wet is, feliciteer ik de minister dat hij hem toepast. Wil men die wet wijzigen, dan zal onze fractie daaraan meewerken.

**M. Rudy Demotte**, ministre : Monsieur le président, je vais répondre très brièvement. Je ne reviens pas sur le contenu des accords de la Saint-Eloi. Je n'ai pas à les commenter plus avant.

En ce qui concerne la loi, il est vrai qu'un accord de coopération est nécessaire pour qu'elle soit opérationnelle. De plus, tant qu'elle est la loi, elle doit être appliquée.

**De voorzitter** : Tot besluit van deze bespreking werden volgende moties ingediend.

voorzitter

En conclusion de cette discussion, des motions ont été déposées.

Een motie van wantrouwen werd ingediend door de mevrouw Joëlle Milquet en luidt als volgt :

"De Kamer, gehoord de interpellaties van mevrouw Joëlle Milquet en de heren Olivier Maingain en Francis Van den Eynde

en het antwoord van de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, - gelet op de beslissing van de regering twee taalinspecteurs te benoemen die belast worden met de controle van de toepassing van de wetten van 30 juli 1963 en van 4 augustus 1963 betreffende het taalstelsel in het onderwijs;

- gelet op het feit dat die beslissing de wederinvoering van de controles inzake de moedertaal of de omgangstaal van de leerlingen in de Brusselse randgemeenten tot gevolg zal hebben;

- gelet op het feit dat die beslissing ingaat tegen de geest van communautaire pacificatie die de regering zich voorneemt na te streven;

- gelet op het feit dat die beslissing neerkomt op een schending van de bescherming van de privacy en het familieleven van ouders die verkiezen hun kinderen in een schoolnet te plaatsen dat beantwoordt aan hun behoeften en haaks staat op de vrije keuze van het gezindhoofd;

- gelet op het feit dat die beslissing het imago van België kan aantasten in de ogen van talrijke Europese gezinnen die voor hun kinderen een schoolnet in de Brusselse randgemeenten hebben gekozen;

- gelet op het feit dat uit het antwoord van de minister niet blijkt dat de aanstelling van twee taalinspecteurs die op de toepassing van de wetten van 30 juli 1963 en van 4 augustus 1963 over het taalstelsel in het onderwijs moeten toezien, geen uitvloeisel is van de Sint-Elooiakkoorden;

drukt haar wantrouwen uit ten opzichte van de regering, en inzonderheid van de minister die die beslissing heeft voorgesteld."

Une motion de méfiance a été déposée par Mme Joëlle Milquet et est libellée comme suit :

"La Chambre, ayant entendu les interpellations de Mme Joëlle Milquet et MM. Olivier Maingain et Francis Van den Eynde

et la réponse du ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, - vu la décision du gouvernement de désigner deux inspecteurs linguistiques destinés à vérifier l'application des lois du 30 juillet 1963 et du 4 août 1963 concernant le régime linguistique dans l'enseignement;

- vu que cette décision conduit à réintroduire des contrôles concernant la langue maternelle ou usuelle des élèves dans la périphérie bruxelloise;

- vu que cette décision va à l'encontre de l'esprit de pacification communautaire qu'entend poursuivre le gouvernement;

- vu que cette décision constitue une violation de la protection de la vie privée et familiale vis-à-vis des parents qui émettent le choix de placer leurs enfants dans un réseau scolaire approprié à leurs besoins et est contraire au libre choix du père de famille;

- vu que cette décision peut conduire à ternir l'image de marque de la Belgique au regard de nombreuses familles européennes qui ont fait le choix d'un réseau scolaire dans la périphérie bruxelloise pour leurs enfants;

- vu qu'il ne ressort pas de la réponse du ministre que la désignation de deux inspecteurs linguistiques destinés à vérifier l'application de la loi du 30 juillet 1963 et de celle du 4 août 1963 concernant le régime linguistique dans l'enseignement n'est pas une conséquence des accords de la Saint-Eloi;

marque sa méfiance vis-à-vis du gouvernement, et plus particulièrement du ministre qui a proposé cette décision."

Een motie van aanbeveling werd ingediend door de heer Francis Van den Eynde en luidt als volgt :

"De Kamer, gehoord de interpellaties van mevrouw Joëlle Milquet en de heren Olivier Maingain en Francis Van den Eynde

en het antwoord van de minister van Economie en Wetenschappelijk Onderzoek, verzoekt de regering de nodige maatregelen te treffen om zo spoedig mogelijk de faciliteiten af te schaffen."

Une motion de recommandation a été déposée par M. Francis Van den Eynde et est libellée comme suit :

"La Chambre, ayant entendu les interpellations de Mme Joëlle Milquet et MM. Olivier Maingain et Francis Van den Eynde

et la réponse du ministre de l'Economie et de la Recherche scientifique, invite le gouvernement à prendre les mesures nécessaires pour abolir au plus tôt les facilités."

voorzitter

Een eenvoudige motie werd ingediend door de heren Philippe Collard, Bruno Van Grootenbrulle, Henk Verlinde en Jean-Pierre Viseur en mevrouw Anne Barzin.

Une motion pure et simple a été déposée par MM. Philippe Collard, Bruno Van Grootenbrulle, Henk Verlinde et Jean-Pierre Viseur et Mme Anne Barzin.

Over de moties zal later worden gestemd. De bespreking is gesloten.

Le vote sur les motions aura lieu ultérieurement. La discussion est close.

- *La réunion publique de commission est levée à 15.40 heures.*

- *De openbare commissievergadering wordt gesloten om 15.40 uur.*

---